

sionen med henblik på godkendelse af, at tilskud i områderne kan refunderes af EUGFL.

Den endelige afgrænsning af de områder, hvor støtteordningen kan bringes i anvendelse, fastlægges første gang i et landsplandirektiv efter lands- og regionplanlovens § 4 af miljøministeren efter forhandling med landbrugsministeren.

Inden for de således udpegede områder vil den enkelte jordbruger kunne indgå en forvaltningskontrakt med amtsrådet. Efter aftale med amtsrådet vil primærkommunen kunne indgå kontrakten på amtsrådets vegne. Ved forvaltningskontrakten forpligter den pågældende jordbruger sig til i en periode på mindst 5 år at tilrettelægge driften i overensstemmelse med det aftalte detailprogram. Ved forpagtning skal såvel ejer som forpagter forpligte sig hertil. Til dækning af det indkomstab, der måtte følge af de forpligtelser, den pågældende har påtaget sig, vil vedkommende modtage et tilskud. Tilskuddets størrelse fastsættes af det enkelte amtsråd efter retningslinier fastsat af landbrugsministeren efter forhandling med miljøministeren.

Detailprogrammerne beskriver de mål, der skal opnås inden for rammerne af de overordnede programmer, samt midlerne til opnåelse heraf, herunder de betingelser som de enkelte driftsformer skal udøves under. Som eksempel kan nævnes begrænsning af høslæt til bestemte perioder til sikring af særligt udryddelsestruede dyre- og plantearter.

Detailprogrammerne for de enkelte områder udarbejdes som hovedregel af de amtskommunale myndigheder i samarbejde med berørte lodsejere og primærkommuner.

Det foreslås, at udgifterne ved ordningen afholdes af staten og for 15 pct.s vedkommende af amtsrådet. Vælger de kommunale myndigheder at udbetale en supplerende præmie som supplement til det normale tilskud med henblik på at fremme ordningens anvendelse, bærer amtsrådet (eller primærkommunen) udgiften til den supplerende præmie fuldt ud.

Tilskuddet til den enkelte ansøger udbetales af amtsrådet i henhold til indholdet af den konkrete forvaltningskontrakt. I de tilfælde, hvor primærkommunen har indgået kontrakten, kan denne udbetale tilskuddet. På baggrund af specificerede indberetninger fra de enkelte amtsråd om afholdte udgifter til tilskud udbetaler Landbrugsministeriet den statslige andel af tilskudsbeløbene til de pågældende myndigheder inden for rammerne af de enkelte amtsråds andele af de på finansloven afsatte statslige støttemidler. Landbrugsministeren søger efterfølgende EF-refusion af de afholdte statslige udgifter.

Der vil blive stillet krav om, at amtsrådene som grundlag for den statslige refusion foretager indberetninger om ordningens administration i overensstemmelse med krav, der vil blive fastlagt af landbrugsministeren.

De af landsplandirektivet omfattede områder og fordelingen af disse områder amtskommunerne imel-

lem danner udgangspunkt for fordelingen af de på finansloven afsatte statslige støttemidler.

Til den foreslåede § 20 c

Som nævnt i de almindelige bemærkninger har Kommissionen i forordning (EØF) nr. 1272/88 af 29. april 1988 fastsat gennemførelsesbestemmelser for ordningen vedrørende udtagning af agerjord.

Inden for rammerne af råds- og kommissionsforordningerne tænkes ordningen tilrettelagt efter følgende retningslinier:

Den agerjord, som er omfattet af ordningen, jf. stk. 2, skal have været udlagt med afgrøder, for hvilke der gælder en fælles markedsordning.

Efter de dyrkningsmæssige traditioner i Danmark drejer det sig især om korn, sukkerroer, olieholdige frø samt ærter og bønner til foderbrug. Udelukket fra ordningen vil være arealer, der har været udlagt med flerårige kulturer (bl.a. frugttræer) og eksempelvis kartofler.

Det er hensigten at fastlægge, at ansøgere skal have dyrket det pågældende areal i en periode på mindst et år forud for ansøgningens indgivelse. Normalt vil ejere, der opsig forpagtningsaftaler vedrørende agerjord, først kunne søge om støtte til at tage det pågældende areal ud af produktion efter at have dyrket det i 5 år efter opsigelsen.

Med hensyn til den nævnte referenceperiode er det – for at undgå at et enkelt års dyrkningsmønster danner grundlag for støtte – hensigten at fastsætte referenceperioden til mindst to vækstsæsoner inden for perioden 1. juli 1985 til 30. juni 1988.

Det er endvidere hensigten at fastlægge det mindsteareal, der kan tages ud af drift på den enkelte bedrift, til 1 ha. Herudover gælder forordningens almindelige krav om mindst 20 pct. af de med markedsordningsprodukter dyrkede arealer.

Til den foreslåede § 20 c, stk. 4

Som anført i de almindelige bemærkninger skal der træffes de nødvendige foranstaltninger til, at de udtagne arealer opretholdes i god dyrkningsmæssig stand, og således at der opnås miljømæssige fordele. Der vil derfor i overensstemmelse med forordning 1272/88 blive fastsat begrænsninger med hensyn til adgangen til at gødske, anvende plantebeskyttelsesmidler og foretage ukrudtsbekæmpelse på de omfattede arealer. Med hensyn til adgangen til at tilføje de udtagne arealer husdyrgødning, er det hensigten at fastlægge bestemmelserne i overensstemmelse med harmonikravene i forbindelse med animalsk produktion, jf. Miljøministeriets bekendtgørelse om husdyrgødning, ensilage m.v.

Opretholdelsen af gode dyrkningsmæssige forhold og hensynet til miljøet indebærer krav om, at der skabes eller bevares et passende plantedække. Plantedækket kan forblive på arealerne hele året eller nedpløjes, afhængigt af jordbundsforholdene. Det vil være tilladt at anlægge små beplantninger og mindre vildtreisser.